

عنوان مقاله:

بررسی جرایم علیه اجرای عدالت قضایی در نظام کیفری ایران و اساسنامه دادگاه کیفری بین المللی

محل انتشار:

همایش بین المللی حقوق و فقه اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

شادی نادری - کارشناس ارشد فقه و حقوق جزا

خلاصه مقاله:

یکی از خواست ها و آمال مشترک انسانیت، عدالت و دادپرووری است. عدالتی که اصحاب دعوی در راستای طرح دعاوی مختلف، از مراجع ذیصلاح قضایی انتظار تحقق آن را دارند. دادرسی عادلانه و رفتار منصفانه از سوی مقام ها و مراجع قضایی به هیچ وجه به معنای در نظر گرفتن طرفین دعوی نخواهد بود و این ارفاق غیرمنطقی و عقلایی به متهم یا بزه دیده نیست، بلکه بدین معناست که جامعه به این حد از عقلانیت و توانایی رسیده که هدف غایی و نهایی از تصویب قوانین را که همانا ایجاد عدالت و توسعه ی آن و پاسداری از حقوق طرفین دعوی باشد، درک نموده است و حاضر به تمکین از نادیده انگاشتن حقوق طرفین دعوی که به معنای پیروی از دادرسی های ناعادلانه است، نمی باشد. بدیهی است هر عملی که به قصد اخلال در روند اجرای عدالت قضایی صورت گیرد و این قابلیت را داشته باشد که تحقق عدالت قضایی را ناممکن سازد و یا موجب انحراف دادرسی گردد، جرم علیه عدالت قضایی محسوب می شود. یافته های تحقیق حاکی از این است که قانونگذار کشورمان بصورت دقیق، صریح و مستقل از عنوان جرایم علیه عدالت قضایی در مجموعه قوانین خویش اسم نبرده است، اما با مطالعه و کنکاش در قوانین محرز می شود که به صورت پراکنده به این جرایم پرداخته است. از باب تمثیل می توان به جرایمی مثل شهادت دروغ، رشوه، سوگند، اعمال نفوذ و عدم اجرای احکام توسط مجریان اشاره کرده است. در حیطه ی بین المللی (به مثابه ی حیطه ی ملی) نظر به این که عدالت قضایی در معرض تهدید و ارتکاب رفتارهای مجرمانه قرار داشت، باعث شد که اسناد مهم بین المللی از جمله اساسنامه دادگاه کیفری بین المللی در مواد 70 و 71 به این بپردازد.

کلمات کلیدی:

عدالت، دادرسی عادلانه، عدالت قضایی، اساسنامه دادگاه کیفری بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/750334>

